

Pkt. 5. Kommunalvalget.

Til mødet forelå indstilling fra valgagitationsudvalget angående plakater og mærkater til brug i forbindelse med kommunevalget.

M.h.t. plakater var man meget betænkelige, idet det ville medføre en betydelig udgift, og dertil ville være vanskeligt at få opsat overalt.

Det var oplyst, at prisen for opsætning af plakater f.eks. i Københavns Sporveje ville koste 4.370,- kr. om ugen, opsat på Postkontorer (200) ville prisen være 510,- kr. ugl. og på Jernbanestationer land og provinsen (500) kr. 785,- ugentlig.

Man var enige om, at såfremt plakater skulle blive en realitet, ville man fortrække opsætning på jernbanestationer, evt. postkontorer- rutebilstationer.

Det frengik af den drøftelse, der opstod, at der nogle steder i provinsen var interesse for plakater, som man mente selv at kunne opsætte.

Man var dog enige om, at det, der væsentligst skulle have opmærksomheden i forbindelse med kommunalvalg, måtte være de mange landsogne og sogneråd, hvor der var forholdsvis meget færre kvinder i forhold til mændene.

Man frygtede, at selv om interessen for opsætning af plakater lød lovende, kunne det dog let også denne gang gå sådan, at man ikke fik plakaterne hængt op alligevel, og dertil var de for dyre.

Efter nogen tale frem og tilbage foretog man en afstemning om, hvor mange der fastholdt ønsket om plakat, og det viste sig, at ingen ville gå ind for den.

Derimod var alle enige om at få en mærkat.

Skulle Nationalrådet eller dets foreninger ønske plakat, ville man naturligvis være villige til dette, mod at disse betalte udgifterne. - D.K. har erklæret at ville bidrage til våget med 2.000 kr. og indenfor rammerne her kan man disponere.

Man enedes herefter om, at mærkaterne skulle bibeholde farven fra udstillingsmærkatet og med en sort vægt og hvid tekst.

Bæreposer havde også været på tale, men man var også her enige om, at når man kun kunne få disse i København havde det ikke betydning, det ville have været langt bedre med denne tanke i provinsen.

Man ville bede Else Westerberg takke Københavns Grønttorv for tilbudet, men meddele at vi ikke kunne gå ind for det nu.

Det drøftedes om en henvendelse til vælgerforeningernes amtsorganisationer, og man var enige om at en sådan ville være af stor betydning. Man ville udsende et spørgeskema for at få oplyst, hvor mange kvinder, der var opstillet, og senere for at få oplyst, hvor mange der var blevet valgt.

Man var også enige om, at der skulle laves flest mulige møder ude omkring for at gøre disse kvinder kendt.

Man var enige om, at agitationen for kvinderne skulle gå under betegnelsen KVINDERNES VALAGITATION.